

Campsentelles, 8
2005

CENTRE D'ESTUDIS SANTFOSTENCs
AMICS DE CABANYES

Cara i creu
d'algunes
coses de Sant
Fost (II)

LLUÍS

BOSCH I ROCA

Seguint el model de l'any passat de comentar coses que m'agraden i coses que no, de les primeres ho faré del Grup de Teatre Segle XX i de les segones en repetiré alguna i n'afegiré de noves.

La cara: el grup de
teatre Segle XX

Hem de reconèixer que és necessària molta voluntat per fer teatre amateur, d'aficionat, i molta més per dirigir i mantenir l'agrupació any rera any, escollir l'obra a representar, seleccionar els actors i actrius que la representin, tenir suplents per si algun participant al cap d'un temps d'estar assajant una obra teatral, el dia de la representació no pot anar-hi per una causa de força major i s'ha de preparar un suplent a corre-cuita.

Els promotors d'aquests grups teatrals han de tenir moltes coses previstes, a més a més dels actors i actrius: tenir cura dels decorats (com seran, qui els farà), els aparells per al so i per a la il·luminació, el traspunt, tenir un local per guardar els decorats, un lloc per als assajos amb el decorat muntat, etc.

El Grup de Teatre Segle XX ja té 35 anys d'existència des que un grup de joves s'engrescaren a representar una obra de teatre coincidint amb la inauguració del Casal Parroquial de Sant Fost; alguns dels seus fundadors foren: Manel Insa, Òscar Cano, Joan Monteis, Josep Flores, Joan Cuní i Marisol Juan. En Manel Insa, que fou el primer director i va continuar dirigint durant molts anys, ell i els altres components tiraren endavant el grup teatral a base de restar hores a la son i al descans, amb ganes i sobretot amb molta il·lusió. Per triar el nom ho posaren a votació i guanyà “Segle XX”.

Buscaren gent que volguessin fer d'actors, nois i noies, personal jove gran, i com a anècdota molt humana la Marisol i un dels nois, l'Òscar, es varen enamorar i es casaren, tingueren un fill i una filla, i ara encara, Marisol continua al front del grup i la filla és una de les actrius i ell, l'Òscar, que es cuidava de la música i el so, ho deixà perquè té altres aficions.

Per Tots Sants fan *Sant Fost Terror* que és una sèrie de gags “terro-rífics” per fer por i tant el públic com els actors s'ho passen bé; això va néixer arran del casament d'una parella del grup, que es conegueren fent teatre i també s'enamoraren i es casaren i com a comiat de solters la resta del grup els prepararen una festa dalt de l'escenari muntant un “Halloween” estil americà a base de sorpreses i ensurts i tingué tant d'èxit que decidiren repetir-lo cada any.

Actualment el Segle XX consta de tres grups compostos per nois i noies de Sant Fost i Martorelles i es representen dues o tres obres a l'any a més d'*Els Pastorets* i *Sant Fost Terror* i cada mes de juliol es fa una Trobada de Teatre en la qual participen altres pobles. Aquest any va fer-se la XXVI i varen participar el Casal Parroquial de Llinars i el Grup Farriga-Farraga, de Palau-solità i Plegamans, amb una obra cada un, i el Grup Segle XX dues vegades amb una obra diferent cada actuació; i ho fan a la Zona d'Esbarjo, al costat de les piscines. Els assajos acostumen a fer-los els divendres, uns a les 6 de la tarda, uns altres a les 8 i el tercer

grup a les 10 de la nit i els fan al Casal Parroquial de Can Calet, únic lloc en tot el poble on es poden fer, encara que el local no estigui en les millors condicions.

Cada any, des de fa 27, Òmnium Cultural organitza l'Aplec de Cabanyes i el Grup Segle XX, deixant de banda el teatre, intervé en la preparació i l'arranjament de la Cursa Popular, que forma part dels actes de la diada. Estan en contacte amb diferents grups teatrals d'altres pobles de la rodalia per fer intercanvis, cosa que és molt positiva per als actors i a més els agradaria poder anar a diferents pobles a fer teatre i que els grups dels altres pobles vinguessin aquí, però és molt difícil aconseguir permisos si no l'organitza el consistori de la mateixa localitat. A més, el Segle XX no pot potenciar els intercanvis perquè el local del Casal no és correcte ni està en condicions per a segons quins grups ni segons quins decorats.

Això del local sembla que estigui a prop de solucionar-se ja que el butlletí municipal número 21 de Sant Fost, del juny de 2005, *L'Alba*, a la pàgina 21 diu que a la tardor s'iniciaran les obres per acabar L'Ateneu que tindrà una sala de teatre polivalent o multiusos, un escenari, també polivalent, una platea amb 200-250 butaques desmuntables per a ball i altres usos, i una zona per a vestuaris i camerinos. No ens alegrem encara ja que a la fi per usar la sala i l'escenari s'haurà de pagar perquè l'empresa que executi les obres explotarà els serveis que se'n derivin d'ella durant uns quants anys. Només si l'Ajuntament es fes càrrec de la despesa de la sala per les actuacions teatrals el Grup Segle XX podria solucionar les mancances que té ara, ja que és un grup que per la voluntat, l'interès i la dedicació s'ho mereix amb escreix.

El maig de 2002 el grup va publicar una relació de totes les obres representades fins aleshores, amb els noms de les obres, dels actors que les interpretaven, del director i dels encarregats del so i de la música i amb un pròleg titulat "Fem una mica d'història" que adjunto en aquest resum del Grup Segle XX.

*Actors i actrius del GRUP SEGLE XX dalt de l'escenari.
(Foto Lluís Bosch)*

“Fem una mica d’història

El GRUP de TEATRE SEGLE XX de Sant Fost de Campsentelles va néixer l’any 1970 essent la inauguració del Casal Parroquial el motiu que va promoure la fundació del grup. L’obra que es va representar aquell dia fou *El vell flautista* d’en Lluís Millet.

A rel d’aquella obra un grup de joves va començar a donar els seus primers passos en el món del teatre posant a escena obres tan tradicionals com *Els Pastorets* d’en Josep M. Folch i Torres. Fins al dia d’avui, tret d’algun mal any, no s’ha deixat de representar aquesta tan reconeguda peça teatral, fins i tot uns agosarats del grup varen tenir la iniciativa de parodiar-la obtenint una trilogia que s’ha anat representant durant tres anys consecutius anomenant la representació *Sessió golfà* essent posada a escena paral·lelament amb la sessió tradicional. També uns altres agosarats varen crear uns Pastorets musicals que durant dos anys van ser representats.

Des de 1970 fins ara el Grup ha posat en escena un bon grapat d'obres procurant sempre que tots els components del Grup tinguessin paper. Obres serioses com *L'Àmfora*, *Baralla entre olors*, *Terra baixa*, *La sala d'estar*, *La dama del Mar*, *El foc sota la pell*, *Revolta de bruixes*, *Romeo i Julieta*; obres gens serioses com *Necessito una infermera*, *Arribaré a les set*, *mort*, *Assaig general*, *Viatge de nuvis*, *La teva dona m'enganya*, *Torna-la a tocar*, *Sam*, *Estem fins als collons*, *BUNDI*, han estat acompanyant els espectadors i seguidors que ens han vingut a veure amb l'intent de fer-los passar una estona simplement... de teatre.

Al passat 2001 s'obtingué dins el concurs de teatre del Vallès, el segon premi d'interpretació masculina en l'obra *Romeo i Julieta*.

El Grup també s'ha estrenat dins l'àmbit d'autor escrivint l'obra *BUNDI*, un fulletó dividit en "gags" còmics que arreu on s'ha interpretat ha fet riure a grans i petits.

El Segle XX sempre ha tingut i té clara la idea que el seu manteniment passa per recaptar canalla per a iniciar-los en el teatre i animar els joves que vulguin pujar a un escenari. Actualment s'està portant una encoratjadora tasca de formar un bon grup d'infants que de ben segur en un futur no massa llunyà donarà els fruits esperats.

Tot i que el títol d'aquestes quatre ratlles és "Fem una d'història", l'intent no és fer història sinó fer present i sobretot futur; sense present no hi ha història i sense futur demà no hi haurà ni present ni història. A continuació trobareu totes les obres que el Grup ha representat, esperem que recordeu tots els moments; moments que han estat necessaris per fer el que avui és el GRUP DE TEATRE SEGLE XX de SANT FOST.

Així, doncs, QUE COMENCI LA FUNCIO!!!"

La creu

Les coses que per a mi són creu continuen essent les mateixes de l'any passat, se'n poden trobar moltes més i una d'elles les moreres de l'avinguda Aragó, davant la papereria Ros, carregades de móres que ja madures cauen sobre la vorera, l'asfaltat del carrer i l'enjardinat, formant una catifa gruixuda que dura de tres a quatre setmanes sense que ningú les reculli, ni les de sobre la vorera que són un perill de rellicar, caure i prendre mal, i repeteixo, ningú, ni el servei de neteja ni el de jardineria varen netejar-lo, i això passa cada any.

Una altra cosa que és creu són els molts escocells, en molts carrers i avingudes, que estan sense arbres o amb un tros de tronc mort. Tant costa plantar-ne de nou, d'un altre tipus? Perquè els que hi ha ara són un desastre ja que se'n moren molts.

Pel que fa a la resta, tot el que indicava l'any passat continua igual o pitjor, com la pedrera, el carrer Sot, etc. Referent a la pedrera, la que està a prop de Can Torras i de Cabanyes porta un ritme frenètic de treball, fent explosions, triturant la roca, camions que van i vénen i quan ho deixin i marxin quedarà un espai que mai creixerà l'herba ni es podrà arreglar.

Quant al carrer Sot, també ha empitjorat, creixent les bardisses, augmentant els sots i canals formats per l'aigua quan plou, fems pel mig del carrer, un cotxe mig desballestat, taulons i molta brossa. Si cap foraster o forastera passés pel carrer Sot, o per un altre qualsevol amb els escocells sense l'arbre, i veiés els senyals de trànsit trencats que hi ha en alguns llocs, es faria una idea errònia de com és Sant Fost.

*Una petita part del carrer Sot.
(Foto Lluís Bosch)*

*Un aspecte de la pedrera de Can Rovira-Can Torras.
(Foto Lluís Bosch)*